

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי
Ezra Orion Collection
Public Art Archive

כותרת: מחזות, טרמינל רוחות, פסטיבל עכו
גזרי עיתון, פתקים, התכתבויות

מיקום בארכיון

ארגז: 20

תיק: 2

תת תיק: 1

**Title: Plays, Wind Terminal, Acco Festival of Alternative Israeli Theatre
News clips, notes, correspondence**

Location in Archive

Box: 20

Folder: 2

Sub folder: 1

המכון לנוכחות ציבורית
המרכז הישראלי לאמנות דיגיטלית, חולון
לחומרי המקור צרו קשר דרך archive@digitalartlab.org.il

The Institute for Public Presence
The Israeli Center for Digital Art, Holon
For original materials please contact us at archive@digitalartlab.org.il

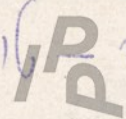

ACRE – SAINT JOHN'S CRYPT

לא פוסטל אל סתיו

יש מקום להקשות מאזה החומר
הדלילוני (אולי קלה ופז)
אך מקום לא נכנסת הדליה
הקלה של

אוסף שזר אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

הגראל שאיף דליה! אהל
דליה בליה
הקב בליה
האדל-וויקה לויא - סבא
לסמה לויא אהל-הקס

אָלף-אָלף רפוס אופסט בלם

רח' אהליאב 3, רמת גן • טלפונים: 72 49 31, 72 49 40

30/9/98 2304

05272304

אם חנה חנו

העברת

קדיה ... אם שהו ... קצת

שנה ... 30 ... מסר

אישור

מוסד עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

מסר

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

היה ... אם

מגן איז ... הרחבה

לא אהבתי את זה

קצת מוזגזגז אביצאד

72 49 31 • 72 49 40 : טלפונים : 05272304 • 72 49 31

מרכז ספואט סגל רחל-ליל

ישראל ילדה
קבוצת עין המפרץ

דואר נע אשרת

מיסוד 25210

טלפון : 912118-9

אוסף עזרא אוריון
 ארכיון אמנות במרחב הציבורי

לכבוד

צ. א. כ"ן

Ezra Orion Collection
 Public Art Archive

3

מזכיר לזכר קוקר

נ.י. נ.א.ק

אצ"ב" . ת"ה אנדה

הגבולות אין להוציא מהלכה, והוכן

ההחלטות לאורך פאנל, ואלה אלו

לדגל, כי הן אינן קובצות בדרגות

פריסומים, דפוסים, תי-לול

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

לדגל

לדגל

אורי דני

26.10.80.

חופה

לצרכי שלום ומחל ט"ק!

היונו אצל משפחת סלוצקי בשבת וצחקו
סביב לנו את הולדת של אי. מחל - ט"ק!
לא אשאל אותך "אוק זיך אהונג סבא" כי
סבא ^{אין} אלה מרגיש בך בך, אך משפחתי בולגרי
משפחה בך המשפחה בשבת נולדה את
לנו און צדין נסיון בך.

השבתות האלו שלך ושבתות מולך
אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי
היו אי מולך ^{אוסף עזרא אוריון} ^{ארכיון אמנות במרחב הציבורי} ^{האוסף ציבורי}
קראתי את הספר ^{אוסף עזרא אוריון} ^{ארכיון אמנות במרחב הציבורי} ^{האוסף ציבורי}
חבר של הספר ^{אוסף עזרא אוריון} ^{ארכיון אמנות במרחב הציבורי} ^{האוסף ציבורי}
אי או-מלה שאלתי את ^{אוסף עזרא אוריון} ^{ארכיון אמנות במרחב הציבורי} ^{האוסף ציבורי}

אפילו און חפץ, כח וכן מחפצים
אלהם באוניברסיטה, את ד"ר, עם תמונה שירלינג
ואת רבון אצטק בהם. מיטל ואילך צומחים
אבל במחצית נבחר איזה ואנו מקווים
מאז משפחתי ושבת ושבת יחידה אהבה
באיל סל - סל -

נשמח אם תצור (תצור) פרס לחופה.

שלך,
שושנה, אורי

יחזקאל 10/11/80

לעצמנו שלום רב

מזמן כתיבת מכתבך למן. סקוקני
 גמר לכולנו להודיע בברכה, ואנחנו כן עשיתי
 גם מילק טוב. וצדדתי מה דמינה בגלגל
 אתה בלב שלם יבאלי להנאל את דגדג' באל ודו.
 בישראל וישראל וישראל
 ארשתן אמנות במחלוקת הציבורי
 באלגנטיה/הנעלה הודעה להאפיס ע"ה הלוגיקה
 בקלמל/על/בטל ע"ה הנעלה (אל קולד וגוללל)
 (היא יק שנים, יאדם וישראל וישראל וישראל)
 בעד שיחל באלל

לעצמנו שלום רב
 הופעה היא עולה לאל (הנעלה להכניס שיחללל
 אלפי כ 40.000 ל')
 ההשקעה לא הייתה מלך
 דעתי, שכן היה מלך
 אלל מודע אללל אללל אללל

(2)

מלאכה פשוטה - אבל אני (ויאסף) רוצה
 בו בכל באו (גשמי) שבני העבר האלוקים
 נכון שהיה זה הילול
 מסבך אלוקים. מהינה טכניקת אלה האלה
 שהיית יכולה להשיג את כל
 אוסף עזרא אוריון
 ארכיון אמנות במרחב הציבורי
 המוסד הפדגוגי להסדרת
 אלה. אולם האלה. אלה
 עזרא אוריון
 Ezra Orion Collection
 Public Art Archive
 צליל שמעתי לבין אלבין.
 וזהו לי שסיפוני לך שמאז השלש
 אלה שלילא אלה היה המעלה אלה צליל
 היגע שמעתי לך מרגע המלחמה בדילוג.
 היה מלאכה שהיה (אמר) היחיד
 שהיה בפסלית היה האלה.
 גייד אופלר להיגד היה יכול להיות
 כל אלה - אלה אלה - גייד אלה
 תלמידי, רח' ליאונרדו דה וינצ'י 13 - טל : 253131
 סדנת הנגב - סדנת הצפון - סדנת המרכז

③

בכל אלפן ולזרז הבאים כבים - כפי שכתב
 לחבר שחולק יש שיעור להקלטה בלידה.
 אפרק יש לי קטלוג מחפצים -
 לא של אשתה - כי נרצח את הקוסמים שבאל
 צאן הייתי מסלק את - אלה הם הקוסמים
 בלי יא יאסי - יאסי לבנה -
 ארכיון אמות מרחם היבחר
 יאסי לבנה - גם פחדים הסאליס ...
 בכל אלפן ...
 עינינו ידענו שהיה שיהיה כן
 היאג ובלה לאלף כ סצ סצ - אלה
 יש באקטיה - אהד מוקדים החליטה לא לנסות
 בגינה סיכס יא מעל גיטאון
 זה היה סיכס של גבר קינף מלפניו
 סצסא - היה נעים אהרן אהבי אלמ
 ואסגד הגבוק (זה לא סצס מילים)
 באלה

אוסף עדאמורדיון

הריון אמנות מוזיאון הציבורי

הריון אמנות מוזיאון הציבורי

הריון אמנות מוזיאון הציבורי

הריון אמנות מוזיאון הציבורי

הריון אמנות מוזיאון הציבורי

הריון אמנות מוזיאון הציבורי

הריון אמנות מוזיאון הציבורי

הריון אמנות מוזיאון הציבורי

הריון אמנות מוזיאון הציבורי

הריון אמנות מוזיאון הציבורי

הריון אמנות מוזיאון הציבורי

הריון אמנות מוזיאון הציבורי

הריון אמנות מוזיאון הציבורי

הריון אמנות מוזיאון הציבורי

הריון אמנות מוזיאון הציבורי

рле пје

e
- wife < 25

אוסף עזרא אורון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

INSTITUTE FOR PUBLIC PRESENCE
معهد للجمهوريات

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

COPYRIGHT BY PAPHOS LTD. HERZLIA • אֶרְצֵי הַחָפְזִים כָּל הַזְכוּיוֹת שְׂמורות לַפְּלֻמוֹט בַּע"מ, אֶרְצֵי הַחָפְזִים

MADE IN ISRAEL

13304

3121

אוריאל
צביא אוריין
מקורם לשם קורי

ציור: ידמיהו בן צבי, רמת יוחנן

הנהגת הנהגת -
הנהגת הנהגת

אברהם
אלהינו.

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

עזרא אוריון
(4)

בנימין זאב מילר

"למחשבה רחוקה"

2

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

Orion Collection
Public Art Archive

הפסטיבל לתיאטרון ישראלי אחר

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

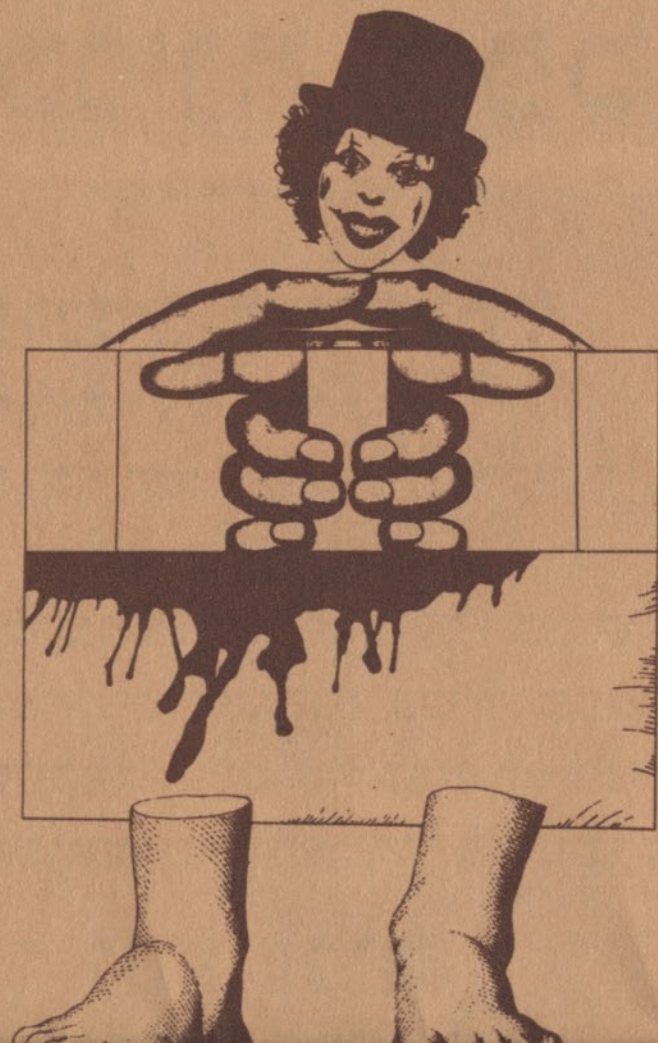
עכו העתיקה אולמות האבירים

29.9.1980 — 27 חוה"מ סוכות, יז — יט תשרי תשמ"א

משרד החינוך והתרבות

המועצה הציבורית לתרבות ואמנות — מדור תיאטרון

אמנות לעם

תכניות הפסטיבל

"פונדק הרוחות"

מאת: נתן אלתרמן

הלהקה: תיאטרון האוניברסיטה

ערך וכיים: דוד מעיין

הדגש בהפקה זו הוא על יכולתו של השחקן הבודד להתקרב

ל"אמת" של ההצגה ככלל, בכלי הביטוי שלו: קול, תנועה

ומשחק. הלהקה מורכבת מ: 17 שחקנים והם מהווים גרעין

להתהוותו של תיאטרון האוניברסיטה תל — אביב

צור וירושלים

מאת: מתתיהו שהם

הלהקה: "קבוצת אלטרנטיבה"

עבוד, בימוי ועצוב חלל: שמחה ספקטור

ארוע תיאטרלי חוויתי המעביר בקול ובתנועה את סיפור מאבקם

הרעיוני והאישי של אליהו נביא ישראל, ואיזבל המלכה ונביאת

העשתורת. על רקע תסיסות חברתיות כלכליות של ישראל דאז

ודהיום. משתתפים: מיה אנגלר, נחמה שוטן, צדוק צארום, אהרון

עזרא, ג'קי פיק, איציק הדר

כנס ד"ר כרמל כרמל
אירועי תיאטרון ופסטיבלים
מסגרת תוכנית התרבות

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

"טרמינל רוחות"

מאת: עזרא אוריון

הלהקה: במת הקיבוץ

בימוי: הלנה קורקין

"אולי יש להגדיר את מושגם של החיים הטהורים כמין קיום

שאינו בגדר קל ופועל, אלא התפעלות מתמדת. האדם מתחייב

בכל נשימה ונשימה. אין הוא נתון ועומד, אלא מתייצר ובא,

מתחיל מבראשית."

כתב: אליעזר שטיינמן

"הב הב אהבה"

מאת: מתי רגב

הלהקה: עין באין

בימוי: יצחק ש"י נהון

האדם המבקש בעת ובעונה אחת אהבה בצורה תרבותית פחות או

יותר ומצד שני מגרש אותה במשהו קמאי, פרימיטיבי בסיסי

שקיים בו. העוורון שקיים במחזה הוא גם סמל וגם משהו ממשי

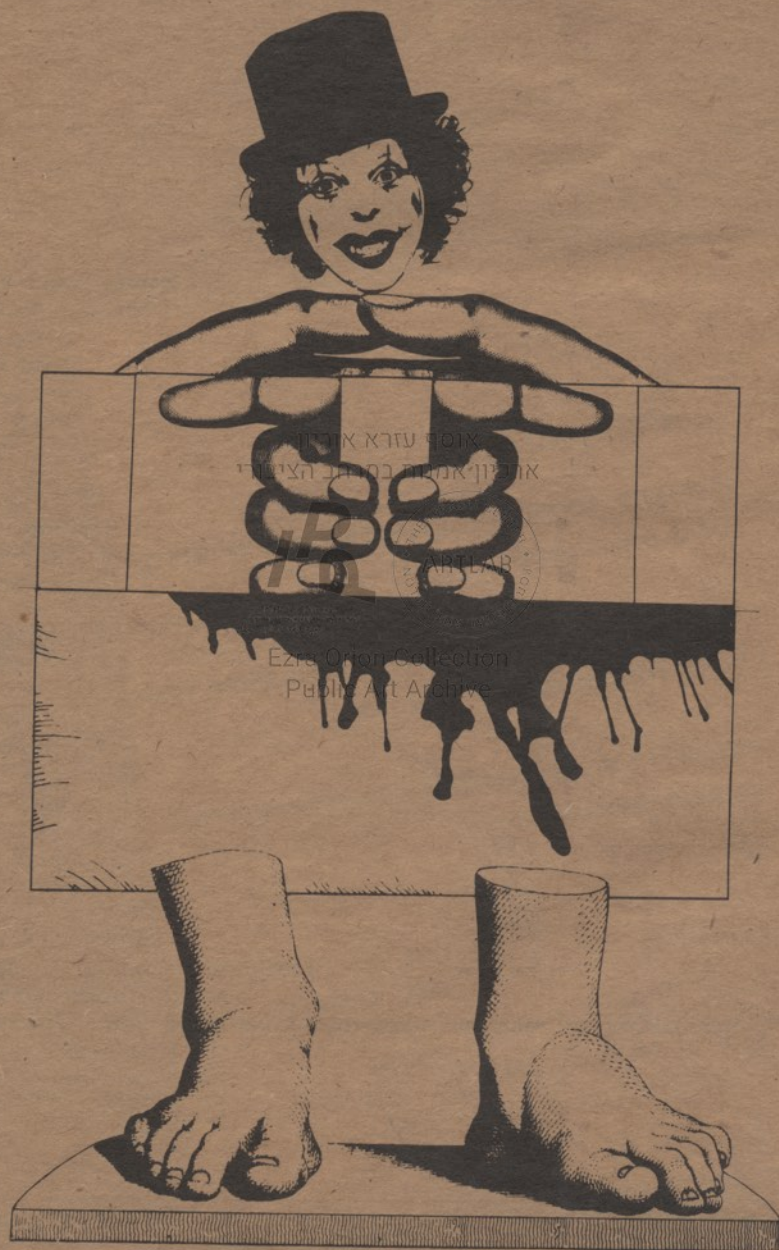
שקיים ביחסים שבין אנשים. משתתפים: שמעון בן ארי, אורית

מס, יקי בלאו וסילביה ויצנפלד.

פסטיבל לתיאטרון ישראלי אחר

עכו העתיקה אולמות האבירים

צופה נכבד/ה ,

בשל אופי המקום דכמות ההצגות יתכבד איחודים
קלים בלדח המופעים.

אנא בטובך, פנה את האולם מיד בתום ההצגה כדי
לאפשר הערכות מידית למדפס הבא.

אנר מודית לך על השתתפותך בפסטיבל ומאחלים

Ezra Orion Collection

Public Art Archive

לך צפיה מהנה

משה הפסטיבל

שם הלהקה:
שם המחזה:
מאת:
במוי:

במת הקבוץ
טרמינל רוחות
עזרא אוריון

הלנה קורקין - חברת קבוץ געתון, ילידת אורגואי 1939, עלתה ארצה עם גרעין השלמה לקבוץ, בשנת 1961. היתה קריינית ועורכת תוכניות רדיו באורגואי. השתלמה בתיאטרון בחו"ל, בארץ בוגרת ביה"ס למשחק ליד סמינר הקיבוצים, ביימה בסדנאות איזוריות, קיבוצים. מורה למשחק, משנת 1980 מנהלת אמנותית של בימת הקיבוץ
עזרא אוריון והלנה קורקין

עבוד:
תפאורה ותאורה:
מוסיקה:
תלבושות:
משתתפים:

קן טבצ'ניק
ישי קנול
טרסיטה
יצחק גון
אורנה ספיר
חנה דרורי
עפרה רם
אריה בן חורין
ציון ניב
זאביק שפיר

על המחזה:
(דברי המחזאי): זוהי המחשה של זרם תודעה קולקטיבי דרך חלל שבו יושב גם קהל.

כעין שטף קולות - הברות - מילים - מראות - פחדים - יצרים -
דחפי אכזריות ונהיות נואשות אל ישות שמעבר לקיום - - - ובמפלסים
אחרים, בו זמנית, קליטת ארועים ומצבים חולפים ממרחקי ניכור מופנם
עד כדי סף ניתוק בלתי אנושי
הדמויות אינן "שלמות" צריך לקבל אותן כצפיפויות חלקיקים חולפות
שלמשך זמן מה מאפיינות אותן תכונות וטראומות משלהן. הצפיפויות
"מדברות" בעיקר עם עצמן כפסי קולות חד סיטריים - - -
אלעזר שטיינמן - "אולי יש להגדיר את מושגם של החיים הטהורים כמין
קיום, שאינו בגדר קל ופועל אלה התפעלות מתמדת. האדם מתחייב בכל
נשימה ונשימה. אין הוא נתון ועומד, אלא מתייצר ובא, מתחיל מבראשית".

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

פסטיבל תיאטרון בין חומות עכו

במיון:
יהודה עמיחי
("היום שבו נקבר
מרטין בובר")
ועודד תאמי
("אותות ומופתים")

למטה:
גילה אלמגור
וליאט פינקי
ב"על חבל דק"

למרות האכזרים של עכו ויתר ההללים, שחלקם נחשפו בשנים האחרונות ועברו שיחזור
יין עם תוצאת יפה מאוד, מתחננים והמסבך לאירועים תיאטרוניים, מוסקיליוס וכו' ו"ב
יות, אשר כמעט ולא נעשו.
שום-מה. לא הולך לה, לעכו — תרף היותה אחת הערים היפות ביותר בארץ. מס' ברת
שלא באן המקום למרסן. היא לא מקבלת את מה שמגיע לה בתודעת התייר ובחיי
הח.

שני החברו כמה מוסדות טובים. יונם מעשה. שיעשה לה, לעיר הצלבנית הזאת. צדק.
בחוליהמועד סכות — בין ה'27 וה'29 בספטמבר — יערך בעיר פסטיבל לתיאטרון
בין אחרי. זאת אמרת, בקיצור — אירוע של תיאטרון אוונגארדי, שיש לו יחס שונה
בין משל זה של התיאטרון הממסדי בערים הגדולות.
פסטיבל, שראו תחרותי. ישתתפו עשר הפקות, שנבחרו
90 שמו. כל אחת קיבלה השתתפות של 65 אלף ל"י
את ההפקה. ולזוכים יינתן פרס בסך 125 אלף ל"י.
ארגונים של הפסטיבל הזה משפטים על עץ גבוה מאוד.
יילך — הם ירחיבו ויזינו ת אטרנו"שליים מכל ת"
מעין פסטיבל אדינבורו במוח"ההימקס.
יות, איפוא. בפסטיבל עכו?

אוסף תיאטרון ארנון

● פונדק הרוחות" — מד
זהו המוכר של נתן אלתר
מן. בביצוע להקה של גוב
רי תתוג לתיאטרון באנג'ל
סיתת תיא' הסג'ס להתבטח
כתיאטרון יחודי. בימאי:
דוד עמין.
● צור וירושלים" למתחיות
שזהו הוא מחזה. שנחשב עד
כה בתיאטרון התיאטרון
דוח. מי שמנסה את הבלתי
אפשרי הוא שמחה ספקטור,
איש התיאטרון ה"אמריקני"
● טרמינג הרוחות" מאת
עזרא אוריון, קיבוץ ג'ס
הוא גם אמן פיאסטי. בכי
ציע בימתהקיבוץ ובכיות
של חנה מרסנו.
● "הוב חב אלה" — מש'
חק של דחיה/ביקוש אלה
בדי ארבע נפשות והתער'
שרות עד הסוף. מאת מחז'
רגב. בכיומו של יצחק ש"י
נהון.
● אותות ומופתים" — בו
ממשיך עודד תאמי את מס'
עו על קי"התפר שבין ה"
דרמטי והאליסטי, עם
עריכה ומולוגים של דני
הדובין, בכיומו של ר'
יעקב רז. מוסיקה — רון
קולטון.
● "אשה מלחית אשה",
המפנים עשוסים וחושפים",
מדיניות" — להקת אנדיק.
ביצירה משותפת של יוחנן
הדסון, רוגית הכסדרהסון ר'
איל רון.
● מרסן יומעו במהלך חי'
הפסטיבל תיאטרון הרוח,
תזמורת מרחיכות, תזמורת
נער, נפסימיאס, ליצנים
ותיאטרון בובות. חיומה
שחושפת למעשה הציבורית
להיכרות ואמנות, לעורית
עבר ומתחמת פעילות הממש'
הה בגילוי. מסיקי המופע —
אמנות דעס.

בביצוע להקת "צוות" מ'
ירושלים. בימאי: מרסין
גרינברג.

תיאטרון הקסמה.
היום שבו נקבר מרסין
בובר, מאת יהודה עמיחי.

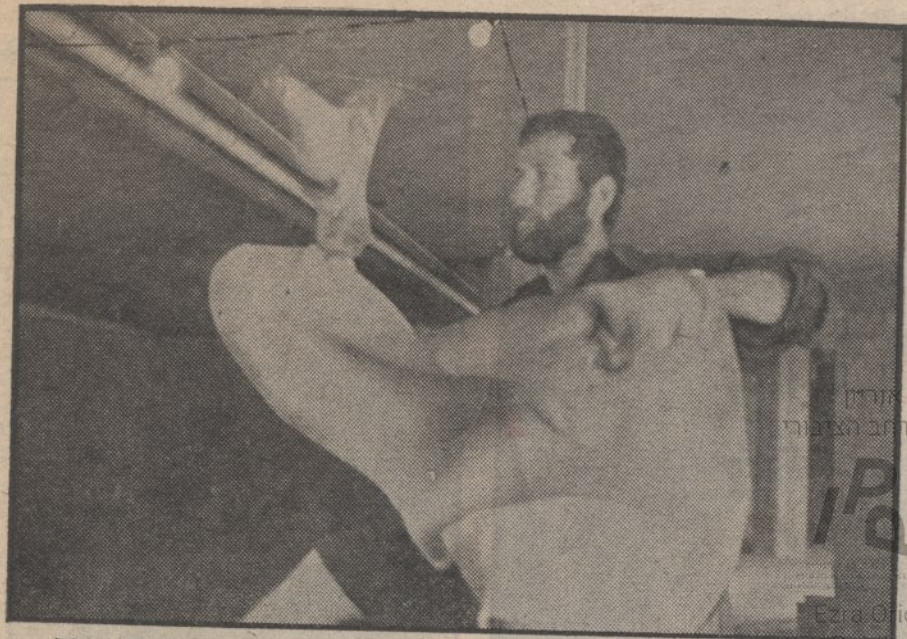
ליספור של קסמא. בביצוע
משולב של גבורות ושחקנים
בביצוע הוס' עשרת והמכת

מכשר" — המשך לה.
ב"ב של יוסף מונדי. ב'
המחבר וההשתתפות:
● אמון התענית — עיבוד
וכרת טובי ואיתן פריבר.
אביבה גר, ישראל בירדמן,
אמן התענית — עיבוד

מכון תרבות פובליקה
INSTITUTE FOR PUBLIC PRESENCE
מנהל המכון: אהבה

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

10 להקות יתחרו על
אהדת הקהל ועל המקום
הראשון בפסטיבל
„התיאטרון האחר“,
שיתקיים בבירת
הגליל המערבי
בחול-המועד סוכות

אוסף עזרא אוריון
ארכיון אמנות במרחב הציבורי

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

מאת
עמנואל בר-קדמא

„אמן התענית“ לפי מ. קפקא (תיאטרון הקופסא) עיבוד ובימוי הדס עפרת

מודעת הפסטיבל

תיאטרון-שוליים בעכו

יותר מארבעים יחידים ולהקות. האם, באמת, פלימן הרבה?

המנהל האמנותי של תיאטרון חיפה, ערד קוטלר, מכיר את התופעה מקרוב — וכואב אותה. כבר תקופה לא קצרה הוא מנסה להדק על דלתות המדור לתיאטרון והמועצה הציבורית לתרבות ואמנות, מבקש להתחלק עם האנשים שם בלבטיו — כיצד יש לתמוך בתיאטרון הלא-ממוסד? היכן וכיצד תימצא המיסגרת לביטוי העשייה בתיאטרון השוליים.

כאשר הביא, לפני כשנה, הצעה יותר קונקרטיה למדור, להניח יסוד לפסטיבל של תיאטרון-שוליים ישראלי — הוא נתקל בספק קטן רבה. כנהוג בארץ, עברה ההצעה גיל-גלים שונים, עד שאושרה, בפברואר 1980,

טוב, איכפת, טעון במיוחד — ידעו שנמצא ב- של לוקאל-פאטרוניסיות. ראש העיר, ישראל דורון, ובאיש התרבות המקומי, יוסי פטוסי, שותפים נאמנים לאמץ ביציה להעמיד את עכו על המפה, אכן, לא טעינו — עיריית עכו גרמנה בהתלהבות ל- עניין.

עכשיו, איפוא, שותפים לעניין: המועצה הציבורית לתרבות ואמנות, עיריית עכו, איגוד המועצות האזוריות בגליל המערבי ומתאם פעולות הממשלה בגליל.

התקציב, אומר יוסי פרוטס, "הוא שני מיליון ל"י. מזה נחנת המועצה הציבורית מיליון; עיריית עכו 600 אלף היתר — מהכנסה עצמית. מתאם הפעולות תומך בכ- 200 אלף ל"י, בעיקר לצורך פירסום,

היום, נקשרו מוסרן במידה עמיקה, בביצוע להקת "צוותא" מירד- שלום. בימאי: מרדכי גרינברג.

• "פונדק הרוחות" — מחזהו המוכר של נתן אלתרמן, בביצוע להקה של בוגרי החוג לתיאטרון באוניברסיטת ת"א, המנסים להתר- גבש כתיאטרון יחודי. בימאי: דוד מעיין.

• "צור וירושלים" למתניהו שוהם הוא מחז- זה, שנחשב עד כה בלתי-אפשרי להתמודדות. מי שמנסה את הבלתי-אפשרי הוא שמתה ספקטור, איש תיאטרון ה-אלטרנטיבה.

• "טרמינאל הרוחות" מאת עזרא אוריון, קיבוצניק שהוא גם אמן פלאסטי. בביצוע בימתי-הקיבוץ ובכיומה של הלנה קורקין.

יתר מארבעים בקשות השתתפות. המיון (מורכבת מעומרי ניצן, אילן רונן, ליאה קניג, דוש ועוזי פנתס מעוז) ראתה דנה והורידה את המשתתפים ל-16. מהם, ויתרו עוד שישה על השתתפות. כך נשארו עשר להקות, שכל אחת מהם קיבלה השתת- פות בהוצאות-ההפקה בסך 65 אלף לירות, וכל אחת מהן עשויה לזכות בפרס הראשון של הפסטיבל — 125 אלף ל"י! אגב, חברי- השופטים מורכב מחנה מרון (יור), הסופר אברהם ב. יהושע ואיש אוניברסיטת ת"א, דוד אלכסנדר.

כל ההגיון הזה ימשך שני ימים וילילה — ממוצאי-שבת, ה-27 בחודש ועד יום ב' ה-29 בו.

אוסף עזרא אוריון ארבעים אמנות במרחב הציבורי

PI

Ezra Orion Collection
Public Art Archive

מראה החאן בעכו, שבאולמות האבירים,
תחת קימונו, יתקיים הפסטיבל

ידיעות אחרונות

ישראל בידמן ואביבה גר, "המבשר" (הזח
משתובב" חלק ב') מאת יוסף מוגני ובכימיון

יום שישי, ט' בתשרי, ערב יריב תשמ"א — (1980)

עכו עוד שומעים את שיק-
שוקי-שיריונותיהם של
אבירי-הצלב. אני מגלה
בכל פעם מחדש את יופייה
וייחודה של עכו. מין ירושלים כזאת
— עם כל ההבדלים המתבקשים —
הנושקת לחופו של ים. כאן, במרחק
של כמה פעימות-לב ממרכז-הבא-
נאלי של פרובינציה ישראלית מצויה
— שיכונים, בלוקים, חנויות מצויות
והרמזור במרכז-העיר — אתה אל
עולם אחר: ספינות ומעגן בים, חור-
מה שמצלצלת כמו סיפור-כיבוש
מיקראי, סימטאות-אבן ובתי-גזית.
אבל, אני לא באתי, הפעם, לעכו
בשביל האתמול — הגם שהוא יושב
לך כל רגע על הכתף, כמו קוף-
שעשועים טורדני — אלא בשביל
מה שרגילים לכנות, עם קצת כיח-
כוח-גרון סנובי, המחר.

מכל מקום, כאלו ואחרים היו ה-
הירהורים, שהילכו במוחי שעה ש-
התבוננתי בהצגת-הרחוב הליצנית,
מול המיסעדות הקטנות והחנויות-
הסובנירים של העיר העתיקה. אני
מנסה עכשיו, בדרכי אל שער-הברזל
הגדול, בפתח אולמות-האבירים, לס-
כס את הציפיות שלי. בין עשר ה-
להקות שאראה כאן, ביומיום הקר-
בים, אני אראה את השונה מול ה-
בנאלי, את הנעורים מול הבלות, את
המהלומה על גבי התודעה, את הגדול
מכוח הלב, את הצורה והאמירה ש-
לא חשבנו עליה, את יפי הכישרון
והברק, את המחאה מול ההסכמה,
את המרתק — ואפילו את הנימוג
והגישוש, שאין כמותם להסב-

מאמללות לאלימות

המעבר אל הקרירות העתידית של
חללי-האבן הגדולים הוא חד ופת-
אומי. מסדרון ועוד מסדרון, אכסדרה
וחצר-פנימית המכונה פאסטיאל, ואח-
יושב, באולם-עמודים שתיקרתו ה-
מקושטת גבוהה מאוד. ססיל ב. דה-
מיל היה צריך לבנות תפאורות כ-
אלה מקארטון ומדיקט.

אבל, לא שרינויות וחברות, ושום
וסל לא מגיש לין: אל החלל הזה,
פולשים הטכסטים האלתרמניים של
"פונדק הרוחות". אני מציע לרשום
את שמו של דודו מעיין, יש כאן
משהו באיכות של מנצח צעיר היודע
לשלוט ברוזמנית על היחד של ה-
תזמורת ועל צלילו של כל כלי, לא,
זוהי לא הצגת-חסותי האירופי, ה-
מלאנכולית כלשהו, הזכורה לנו מה-
קאמרי של פעם. לא ספרות, אלא
תיאטרון תיאטרלי, שפורט על כל
המיתרים היהודיים של המקצוע.

בשבילי, סיפתח לא מאכזב. אחרי
קפה, חוזרים לאותו המקום. מוצאים
אירגון אחר של המושבים והבמה.
ירושלמים צעירים מביאים ריח קצת
שונה — משהו מהמיצג, משטח-
ההפקר שבין האמנות הפלאסטית ל-
תיאטרון. הם באו לכאן עם שני דבר-
רים, ואני ראיתי אחד, ב"מדידות",
הם בודקים, בצורה מסוגגנת ובטון
מופנם, רגעים שונים בשיגרת-חיינו
הצבועה-כלשהו. יש להם, ליוחנן ו-
לרונית הרסון, ראש לא-רע.

למטה, במרתף אחר, מראים סר-
טי-תיאטרון. אם תהיה לי שהות של
כמעט ארבע שעות, אני מהרהר,
ארד לראות את "1789", הצגתה ה-
מפורסמת של מאנושקין, שצולמה
חי, ב"קארטושרי" של פאריז, והיא
סרט-קולנוע. בינתיים, אני דואה 20
דקות, קטעים מתיאטרונים אוואנ-
גארדיים בעולם.

חדשות על

וצ'יק — עוד

מארטין בובו

שהוא מוכר:

שהו כבר רשב

בדבר התיאטרון

לחשוב על זה.

של ירושלים,

מלמיליאן לא

במינור-אסטיטי

עד חצות חיכך

מוארת ומקושטת.

הקפה פתוחים, אי

עכו של כל הימים.

מוסיפה העיר הזאת

סגולותיה הנראות-לע

מפה התיירות של ישרא

הרבה יותר יפה מיפו ה

משל — והיא נקייה עד

המתחפש לאמנות. לא

פוגש את החבר'ה מ"א

המפיקים את הפסטיבל ו

לארגון פורת כמה מלים

האירגון, הסדר. פתאום נזכרו

לא תמיד מתכוונים למחמאה, כ

אומרים ש"הרכבות יוצאות בזמ

בסוף איקס ספלונים של קנ

ערבי מר וחריף, נכנסתי ל"המבשר"

מונדי ממשיך, ומחריף, את המאבק

בין הרוח והכוח כאלמנטים קוטביים

בקיום היהודי. כמו ב"זה מסתובב"

— קפקא, הרצל והנערה הסאדור

מאזוכיסטית המסמלת את הסוויץ'

הבלתי-ניסבל הזה, לדידו של המח-

בר, במציאות הישראלית. יש לו

או שמא זה רק נדמה לי? — הסבר

קצת פשטני: תערוכות של טימטום,

רשעות ומחלות-רוח למיניהן. איך לו,

למחזאי, תיקוות גדולות לקיום בתוך

העולם האמין-החדש של עידן-החקר

שורת. היכן הדקאדנס הרקוב של

פעם, מתקופת-הסטרטיפטי, כשאפשר

היה להישען עם המרפקים על הניוו

ולהגיד מלים יפות? שמחתי לראות

בהצגה הזאת את איתן פריבר, אח-

רי הרבה שנים של היעדרות.

"תנופה גדולה"

עודד תאומי הוא שחקן מקצועי
מעולה והוא יודע להחזיק קהל. ב-
"אותות ומופתים" הוא מגיש תיאטרון
— או, אם תרצו, סיפור מיתי-איש.
לפני שנה, חלם האיש חלום, שהע-
בירו, בין היתר, לצפת ולשורה של
חנויות מפליאות, מתמיהות ועשויות
להביא את הצופה, לפי המיקרה, אל
קטבים שונים — מהדימיון ועד ה-

אמונה. הוא קצת חריג, השחקן הר-
וותיק והמוכר הזה, בנוף של כל
הנאבקים על ההכרה הראשונה.
"אמן התענית", הוא, סמל של
חתייה, תוך סיגוף, אל האמת הצרור-
פה. אבל היא גם, ביתן ביריד הפרי-
קי של החיים בעולם המודרני. נדמה
לי, שהדס עופרת ועמיתיו מתיאטר-
רון, "הקופסה" העדיפו לפרש את
סיפורו של קפקא בדרך השנייה.

גאנדי ואייבי נתן מכרו את סחורתם,
הטובה והנכונה והיפה כשלעצמה,
בעזרת הצום, כוויטרינה ואמפלי-
פאיר. אחרים מוכרים קייזים בעזרת
מומים, מוסיקה או נייר-קונפטי. הדס
עופרת, בעיבוד מבריק, ובשילוב
מיומן של שחקנים המפעילים מס-
כות ובובות עשויות חומר גמיש,
מנסה להביא את הקהל שלו אל ה-
נקודה המוזרה, שהיא אס-הדרך בין
המגווח לנעלה, בין הפוזה לאמת.
לא הספקתי לראות גם את "ביער",
ביער" של חיים מרין. חבל, כי זה
היה הדבר היחיד מתחום המחאה ה-

היה זהו היחיד מתחום המחאה ה-
חברתית, עם צבע ישראלי ברור,
שהועלה בפסטיבל.

ובכן, שאלו אותי במכונית, בדרך
לת"א, מצאת שם את שביקשת?

מה אני יכול לומר? קיוויתי שם
ליותר מחאה פוליטית, ליותר "שבי-
רות" צורניות, ליותר מרד. לעומת-
זאת, היה שם לא-מעט כישרון. אני
כבר חושב, בראש, בצער וברחמים,
על מקדם-הקילקול הגבוה של התי-
אטרון הישראלי. מקווה, שכמה חבי-
ר'ה שהפסטיבל הזה טפח להם על
הכתף לא ייכנסו יותר מדי מהר
לשיגרות המקובלות של התיאטרון
הממוסד או המיסחרי. שיהיו עוד
כמה שנים — שוליים.

יוסי פרוסט, מנכ"ל אמנות-לעם,
אמר לי, שיש כבר תוכנית למסד
את הפסטיבל הזה, כמו את אחיו
לאמנויות פלאסטיות, בתל-חי. ניתן
לזה, מבטיח מנהל האגף לתרבות
במישרד-החינוך-התרבות, אבנר
שלו, "תנופה גדולה".

ואני חושב, שיש לתת לזה תנו-
פה ענקית, כי הפסטיבל הזה היה
הרבה יותר חשוב מסך-הכל של ה-
עבודות שהוצגו בו.

להתראות, איפוא, בעכו. בשנה
חבאה. מאכסימום בעוד שנתיים.

אני מתוודע לחלל חדש, ה"קריפ-
טה". עלי-פי ההגדרה, זהו מרחף ל-
קבורה, שכמותו מצויים היו, בעולם
של פעם, מתחת לקאתדראלות ולאר-
מונות גדולים. כאן, עוד לא גמרו
לחשוף אותו, הק העמיקו לחפור מ-
סביב לאחד העמודים המרכזיים, הי-
מרשים ברוחבו, אפשר, איפוא, לה-
ביט מלמעלה למטה, מגובה רציפת
הקריפטה, שלא נחפרה עדיין עד
פניה המקוריים אל שורשיה של הי-
עמוד. את העובדה הזאת, ניצל הי-
במאי יצחק ש"ינהון, בשביל "הבה
הב אהבה", מחזהו של מתי רגב.
העלילה הזאת, המבקשת להמחיש את
התופעה המוכרת של ההמונה המה-
רה של אומללות לאלימות, מוצגת
במקום שיעדו לה יוצריה — בשפל.

מאבק רוח-כוח

נשאר כאן לראות את "טכניקת
הרוחות", הפעם, יש בקריפטה פי-
גומים של עץ עם צינורות-נירוסטה.
קיבוצניקים בבגדי-גוף מציגים, עם
הרבה תנועה וקולות אבסטראקטיים,
את הטכסט הפיוטי של עזרא אוריון.
אני קולט הדים של אלימות מהעו-
לם. הו, הנה קצת התייחסות אל
הכאבים היותר גדולים. יוצא ושומע